

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampiljina za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Naši poslanci in dunajski rajhsrat.

Ali morebiti vendar ne bi bilo z materialnega obzira bolje, ako bi bili naši državni poslanci v „rajhsrat“ šli?

Tako se vprašajo sem ter tje marsikateri slabo podučeni našinci, kadar jih kak nemškutar z dolensko železnico nahujša jim širokoustno razkladajoč, ka bi blapon že prav gotovo prihodnjo jesen skozi Novomesto žvižgal, ako ne bi bili ti poredni in malopridni naši narodni poslanci to Dolencem se smehljajočo srečo s svojo trmoglavostjo preprečili! S tem neki tudi mislijo nekatere dolenske politične nevedneže na limance ujeti, da bi nekako adreso v tem smislu, ne vem ali na državni zbor, ali na naše državne poslance, podpisali. Po pravici se smejo taki nevedneži politični kalini imenovati, ako bi se dali s tako abotnimi trdenji preslepiniti, da zavoljo nenazočnosti naših držav. poslancev v rajhsratu dolenske železnice ne dobimo. — Suprotivno pa trdimo, ka bo naša dežela zmirom s tem le materialno pridobila, ako se naši poslanci držav. zboru čem bolj mogoče odtežajo. Vsako njihovo dosežanje prizadetje v državnem zboru, naši deželi materialne koristi nakloniti, je deželi več škodovalo, nego koristilo. Ako hočemo to dokazati, moramo se v prvi vrsti na to obzirati, v kakšnem položaji so bili naši poslanci v držav. zboru, kakšen upljiv je imela njihova beseda in kdo je tam merodajen faktor?

Vsakdo ve, kdor se količkaj v cislajtansko politiko peča, da je v vsakej zadevi v držav. zboru odločivna tista svojati, ki mar-

šira, kriči in se repenči pod zastavo generalov Giskra, Herbst in Rechbauer. Ta svojati ima večino in odloči vse, torej tudi vse volitve, posebno volitve v raznovrstne odseke. Taisti, kdor je v parlamentarnem življenji kaj znan, ve, kaj se pravi v ta ali v oni naročito pa v ustavni in finančni odsek voljen biti. Vsakdo pa, ki je količkaj z abecednikom parlamentarizma znan, mora vedeti, ka se s tem pravi poslancu naj večje zaničevanje izreči, ako ga pri volitvah v odseke kar v noben odsek ne volijo, ako ga popolnoma prezrejo. S takim činom se pravi dotičnega poslanca za „parija“ in gumpca celega zbora proglasiti. Jako se tisti moti, ki misli, da se katera važna stvar v javnih parlamentarnih sejah vsled slavnih govorov dotičnih poslancev odloči in da je to ta ali oni govornik s svojo besedo prouzročil. To se le redkokrat zgodi, kajti vse se že poprej v odsekih odloči in potem pride že čisto odločena stvar v javno zborovo sejo. V javni seji se pa za predlog ali proti predlogu odseka zavoljo tega govori, da se velikemu občinstvu prijavi in raztolmači, iz katerih nagibov večina za in manjina proti glasuje. Govori so le tako rekoč za parado, rekli bi, da so le zunanja obleka parlamentarnega trupla, med tem ko se truplo poprej v klubih in v odsekih sestavi. —

Znano pa je, da je Herbst-Giskrovo svojati demonstrativno svoje zaničevanje proti Tirolcem in proti našim poslancem s tem izrazila, da jih nij v noben odsek volila, torej jih je za parlamentarne „parija“ javno proklamirala. S tem činom jim je rekla ta svojbina: Vi nam niste v zboru enakopravni, vi ste

parlamentarni bebeci, vaša beseda nij v nobenem obziru merodajna in vsak govor iz vaših ust je v naših očeh velikanska neumnost! — Poslanec mora imeti strašno debelo kožo, ako mu je dano tako postopanje ošabne večine dalje časa prenašati, ker s tem se ne prezira njegova oseba, temuč dežela in narod, katere zastopa. To demonstrativno preziranje izgovarjajo nemškutarji s tem, da se v odseke le kapacitete volijo, ki tam kakšno pametno vganejo, da pa tacihi sposobnjakov ravno med temi poslanci nij. Kakor je čin Herbstove klike škandalozen, tako je ta izgovor jalov in puhel. Kdo se upa tajiti, da ne bi bil g. Greuter ena najbolj prebranih glav držav. zbora, ki bi bil s svojimi zmoglostmi kinč in dika vsakemu parlamentu tega sveta? Tudi v dr. Costi bi našel vsak odsek v marsikaterem obziru podučenežega moža, akoravno bo vsakdo rad pripoznal, ka ta mož nij malik „Slov. Naroda.“ Tudi drugi bi bili v kakem gospodarskem itd. odseku popolnoma na svojem mestu, gotovo bolj, nego taki ustavaški kričači, kakor so dr. Fux, Wolfrum itd., ki se po vseh odsekih širokoustijo in zlasti čas tratijo. Kako jalov je nemškutarski izgovor o kapacitetah, razvidi se naj bolj iz tega, da je ravno tista svojati demonstrativno tako parlamentarno revšče, kakor je grof Thurn, v naj važnejši odsek namreč v ustavni odsek volila!

Vlada sama ima semtertje presledke, v katerih se dela kakor bi nam rada včasih kako potrebno stvar naklonila, kakor je bilo to s tistimi 3600 gl. v budgetu nastavljenimi za slovenske stolice na graškem useučilišči. Pa še to je Herbstova svojati s strastno jezo

Listek.

Nemško sleparstvo v Ameriki.

(Dalje.)

Da se pa sploh zopet pravega predmeta današnjega popisovanja poprimemo, hočem navesti nekatere izkušnje, ki sem jih sam doživel in jih živo čutiti moral, katere so mi, kakor sem rekel, dale povod, da se zelo bojim urnosti tatinskih gospodov, in celo neverjetne drznosti, smelosti in zvijačnosti tistih čestitih sleparjev v deželi zlate svobode. Komaj sem prvokrat stopil na ameriška tla in sem hotel sesti v voz, da se popeljem v neki nemški hotel, zapazim osupnen, da ste palica in omrela, ki sem jih še ravnokar v roki imel, naenkrat kakor začarana izginita; iščem na desni, iščem na levo in zrem na vse strani, pa zastoj, palice in omrele nij bilo več. Za to sem se pa tudi zelo prijetno iznenadil, ko sem v voz stopaje zapazil, da mi manjka mala torbica, ki sem jo na skrinjico položil in za trenotek nijsem

pazil na njo, med tem ko sem po nesrečni palici in omreli prežal; — in tudi torbice, dragega spominka, nijsem več videl.

Strah me je malo spreletel; krčevito sem držal z levico svojo uro in z desnico svojo mošnjo in v takem položaji, slabe volje sem se peljal levinji enak, ki hoče svoje mlade braniti, v hotel, ki so mi ga kot jako zanesljivega hvalili. Kljub hvalisani zanesljivosti zgrešil sem pa vedar, po tem ko so moje reči v odločeno sobo spravljene bile, deževni plašč, ki je tudi po istem potu odišel, kakov palica, omrela in torbica. Za početek je bilo ravno zadosta. Nič manj ko drage volje prebavil sem prvi dan na ameriški zemlji in vesel sem bil, ko se je večer približal, kateri sem v društvu nekega ljubenzivega Amerikanca, kojega sem na barki spoznaval, menil doprinesti. Šla sva skupaj v veliko nemško pivarnico, ki je bila pol krčme, pol gledišča, tako na primer, kakor orfeum na Dunaji. Vsedevala se k prazni mizi in jaz postavim svoje gledališčno kukalce sebi na stran na mizo, potem ko sem mlado de-

klico, iz čije ust so doneli mični glasovi, za trenotek opazoval. Ne več na kukalce misleč, zabaval sem se svojim sosedom in ogledoval nazoče ljudi.

Ko so melodije prve deklice potihnile, stopi druga pevka na oder. Mehanično potipljem na desno stran, da bi prijel za kukalce, a ne primem nič; kajti moje ubogo kukalce je bilo do najmanjšega sledu izginito. To je pa vendar preveč! Ker nihče nij mimo naše mize šel, mogla je tatvino le oseba izvesti, sedeča v naši najbližji okolici. Ozrem se nazaj in res, tu je sedel trdo za mano divji, kuštrav potepuh, z laketi dolgo, črno brado in obrazom, iz katerega so se lahko brala vsa mogoča nesramna dela. Brez da bi bilo treba izdržal je sumljivi malopridnež moj pogled s tako nesramno, ali nič manj vidno napravljano nemarnostjo, da za trenotek nijsem mogel dvomiti, kdo mi je kukalce ukradel. Šepnil sem tovarišu na uho, capin, ki tukaj za nami sedi, je moje kukalce konfisciral, hočem ga takoj zapreti dati. Za božjo voljo ne storite tega, odgo-

iz budžeta izbrisala, ker bi se s takimi stolicami nazadnje le vendar utegnili slovanski stvari koristiti. Nijso pa ustavski vedeli, ali bi se od srditosti repenčili, kakor purani, ali bi se homerično grohotali, ko je dr. Costa potrebo slov. pravne akademije zagovarjal. Iz tega je razvidno, da nijso imeli in zopet ne bi imeli naši poslanci nobenega upljiva na določbo nobene stvari, torej dosledno tudi nobene železnice bodi si že v mesec, v Karlovec, ali pa v Afriko, ker nijso bili in ne bi zopet bili v noben odsek voljeni. Ako pa ne bi bili naši poslanci v nobenem odseku, bila bi njihova sveta dolžnost se vsaj v javni seji z besedo za materialni blagor našega naroda potezati. Dokazano je pa, da s tako besedo, čem bolj je izvrstno zastavljena, tem bolj Herbstovo kliko na Slovenstvo v obče, in na kranjsko deželo posebej razkačijo, ravno tako, kakor bi pikador kos škrlata španjskemu biku pokazal, da nam še potem Hrbstovci vse to prečrtajo in po-teptajo s čimer nam je mislila vlada postreči. Utegnilo bi se zgoditi, da bi res prišla dolenjska železnica v javno obravnavo, da bi jo celo vlada zagovarjala. Naravno, da bi morali v takem slučaju tudi naši poslanci, ako bi bili tam, s krepkimi besedami zanjo v ogenj iti. Ali riskirali bi s tem, da bi s svojim potezanjem za materialni blagor imenovano svojat tako razkačili, da ne bi nam samo dolenjske železnice odrekla, temuč da bi še resolucijo napravila, naj vlada za to skrbi, da gorenjska proga čem prije tem bolje popolnoma propade. Ker zavoljo časti našega naroda ne smejo biti naši poslanci v „rajhsratu“ „parija“ Herbstove klike, nadalje ker vsaka beseda, prišedša iz ust naših poslancev to kliko tako razkači, da kar besna postane in da bi naravnost dekretirala, ako bi mogla, ka naj se žvepljena toča na Slovence usuje, mislimo mi, da nenazočnost naših drž. poslancev v „Reichsratu“ v vsakem obziru, posebno pa v materialnem naši deželi veliki bolj koristi nego škoduje. Edino gotovo bo pa nazočnost naših poslancev v drž. zboru naši deželi v duševnem in materialnem obziru le takrat koristila, kadar bodo federalisti večino imeli.

Dr. V. Z.

varja on, vi bi potem nič nazaj ne dobili, ampak še zelo zadrego si nakopali, da bi morali sto ali dve sto dolarjev kazni plačati. Kako to, vprašam jezen? Prepričan sem, da je ta in nihče drug tat.

O tem sem tudi jaz prepričan, reče Amerikanec, ali tatin je kukalce zdavnaj drugemu oddal, drugi tretjemu in tretji je sedaj gotovo na potu v jamo kakega skritega roparja, da mu kukalce po ceni proda. Ako bi tedaj kuštravega žentlemana dali zapreti, bi se pri njem nič ne našlo in zviti potepin bi se gotovo ne mudil, vas zavoljo razžalenja časti zatožiti, vsled česar bi vi obsojeni bili, plačati sto ali dve sto dolarjev kazni, ako bi inace kazni v „Singsing-u“ med goljuhi in roparji rajši ne prestali. Moj prijatelj, ki je poznal ameriške postave, imel je popolnem prav in bil sem prisiljen, paglavca, katerega bi bil tako rad vsaj namlatil, celo pri miru pustiti. Nevoljen nadzopetovano izgubo sem zapustil z Amerikancem takoj dvorano in še sem se moral jeziti, ko sem zapazil, da mi je črnobradati nemarnež, ko sem mino njega šel, ironičen kompliment napravil.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V **državnem zboru** se obravnjuje postava o reguliranju uradniških plač. Vnela se je precej ostra debata. Pri tej priložnosti se je zopet pokazalo, da ministerstvo v tem državnem zboru „vse doseže, kar mu drago.“ Državni zbor bi si rad z organiziranjem služeb bil pravico pridržal, tudi dietne rede odločevati. Ministri pa se v to nikakor nijso udali. Uradnik mora od trenutka, v katerem prostovoljno v državno službo stopi, biti odvisen od N. Vel. vlade, da mu bode ona odmerjala plačo. Poslednja seja državnega zbora je bila v pondeljek in se je v njej nadaljevala debata o uradniških plačah.

Ustavni odbor je dognal posvetovanje o volilni reformi. Med drugim je sklenil, da sme gospodska zbornica veljavno sklepati, ako je 40 poslancev nazočih; poslaniška zbornica pa, ako je 100 poslancev nazočih. Za spremembo osnovnega državnega zakona pa treba, da je v zbornici poslancev nadpolovica vseh udov nazočih in da za spremembo glasujeta dve tretjini pričujočih. Poročevalec načrta volilne reforme v državnem zboru bode dr. Herbst.

V **delegacijah** bode vojni minister Kuhn zopet več terjal, nego lansko leto; v navadnem proračunu vsled dragine živeža itd. 5.600.000 gld. več. V extra-ordinarium pa pridejo stroški za 350.000 novih Wernldovih pušk, za katere treba 4 milj. gld.; dalje stroški za dozidanje trdnjave na sveti gori pri Olomuci, kakor tudi za popolno dozidanje tabora pri Krakovi in za utrdenje Przemysl-a in Komorna.

Poljaki se hude nad Goluhovskim, da se je dal od ministerstva rabiti za orodje posredovanja. Celu v klubu so mu očitali, da bi on kot zvesti cesarjev služabnik moral resnico povedati ter mu razložiti nevarnosti, katere dinastiji in državi po volilni reformi prete; Goluhovski pa da tega nij storil. Sedaj se čuje, da bode Goluhovski odstopil od namestništva, kakor hitro ministerstvo predloži volilno reformo.

Vnanje države.

V **francoski** narodni skupščini se bode, kakor je videti, razprava o nasvetih odseka trideseterih zasukala drugače, nego se je mislilo. Thiers je hotel namreč že v zadnjič poprijeti besedo, ter izreči, da se bode v politiki držal načel, katere je izrekel v svojem poročilu. A premislil si je, ker se poprej nij nadjal tako hudega nasprotovanja od strani monarhistov. Zato se v zadnji seji nij hotel udati zahtevanju republikancev, ki so terjali, da naj še pri generalni debati izreče svoje misli v tem. Thiers je hotel poprej sklepom odseka s pripomočjo središča dati veljavo. A previdel je, da bi skrajni monarhisti združeni v tem slučaju z republikanci leveice utegnili dobiti pri glasovanju večino v narodni skupščini. To ga je baje nagnilo, da je pustil svoje dosedanje prijatelje Orleance za ta pot na cedilu, ter se bode z odločnim izrekom, da se hoče držati načel, katere je izrekel v svojem poročilu, pridružil republikancem. Kakor se čuje, bode poročevalec odseka vojvoda Broglié v tem slučaju svoje nasvete nazaj vzel. A republikanci bodo potem že svoje nasvete stavili. Sprejeti bodo gotovo, in to je za Francosko velike važnosti.

Minister vnanjih zadev grof Rémusat je baje naročil ministru trgovine, naj smatra kupčijske pogodbe z Italijo in Avstrijo za neveljavni, dokler se ne revidirata. Minister je to naznanil poslancema obeh vlad, ki pa nista zadovoljna s tem, dokler se pogodbe z Angleško in Belgijo oficijelno ne potrdite.

Na **Španjskem** se republikanska vlada vkljub vsem zaprekam čedalje bolj utrjuje. Narodna skupščina je dovolila 10 milijonov za oboroženje narodne armade. Vlada bode kupila za njo še 150.000 pušk Remingtonovih. Narodna bramba bode krepka podpora vladi v vsakem slučaju. Okolo sto

oficirjev artilerije je odpuščenih, za kar so prosili že preje, a ti so večidel le stari plemenitaši, ki se zaradi svoje neizmerne ošabnosti ne morejo sprijazniti z demokratičnimi oblikami, a za vojsko so malo vredni. Odšli so večidel na Francosko, kjer je že od nekdaj zbirališče vseh pretendentov. Vlada jih je nadomestila z novimi, zanesljivimi možaki iz naroda.

Akoravno mnoge vlade še nijso priznale španjske republike, bodo vendar po zadnji spomenici Castelarjevi skoraj primorane moralno to storiti, ker nij za nasprotno nobenega uzroka. Tudi stari lisjak Thiers, akoravno se ne more nikakor odreči svojim orleanističnim nakanom, bode vendar prisiljen, na glas mogočne republikanske stranke na Francoskem ozir jemati. Druzih vnanjih sovražnikov se bodo pa Španjci že ubranili, ker so po svoji ugodni geografski legi precej obvarovani.

Narodna skupščina je dovolila en milijon za udeležbo Španjske pri svetovni izložbi na Dunaji.

Nemški državni zbor je sklican na 12. dan tega meseca. Zboroval bode tedaj ob enem s pruskim deželnim zborom. Nikomur na Pruskem ta vladna svojeglavna naredba ne dopade, ker se mnogi poslanci, ki so ob enem udje obeh zborov, ne bodo mogli udeležiti posvetovanj. Tako je vlada zavarovana pred tem, da bi ji kdo v zboru preveč oponiral, ko bode stavila velikanske terjatve za vojaštvo in brodovje.

Pruska zbornica je v tretjem branji sprejela znane cerkvene postave. Škofje so poslali adresu kralju, v kateri očitno izrečejo, da se omenjenih postav ne bodo držali, ker so cerkvi in državi nevarne. Tri in trideset udeležencev znanih nemirov meseca julija lanskega leta je bilo v soboto obsojenih zaradi ustaje in punta v težko ječo. Porotniki bodo napravili v tej zadevi prošnjo za pomiloščenje na cesarja.

Dopisi.

Iz Sodražice 27. febr. [Izv. dop.]

Naš „Slovenski Narod“ ima tudi pri policijah pri nas na deželi tako ljube in skrbne prijatelje, kakor v Ljubljani, kjer ga konfiskujejo. Naš okrajni glavar Fladung je pokazal namreč, kako zmirom za svoje slov. otroke skrbi — na pustni dan. — Poslal je našemu županu pismen ukaz, da naj gre v njegovem imenu v sobo našega „bralnega društva“ ter „Slov. Narod“ št. 34., kateri je bil konfisciran (misleč da je ljubljanski policiji ušel), strani vzame. Naš oče župan, ki imajo kaj lahke korake za take reči, je šel res v bralno sobo, a nij se mu posrečilo „Sl. Nar.“ dobiti.

Torej je Fladung zastonj pisaril, naš oče župan so pa zastonj pete brusili po policijskem potu. Čudna konfiskacija! Ko bi bila vsaj ljubljanska policija tako kasna za konfiscirati, kakor je Kočevski Fladung. G. Fladung, srečni ste, da imate župane, ki vas radi ubogajo! — Sodražani pa rečemo, blagor našemu bralnemu društvu, kjer bistro oko našega glavarja in župana vedno nad njim čuje. — Vendar nastane vprašanje, ali je župan, katerega smo mi volili, da naše pravice brani, dolžan, služiti c. kr. glavarju za briča? Če je tako, potlej naj ga pa kar Fladung postavi. Če ne, pa glejmo da bomo prihodnjič moža volili, ki se ho postavil močito za naša prava.

Iz Vipave 1. marca. [Izv. dop.]

Čeravno se je g. okr. glavar iz Postojne doli priti požuril, da je podpise na slovenski peticiji zasačil, vendar ponosen posebno ne more biti tega junaškega uma, ko bi ga mu

prav ustavoverci v veliko zaslugo šteli, kajti premagal je le priprostega čitalniškega sluga, ki ne ume dosti več nego do pet šteti in ki še sam vedel nij kaj podpisi pomenijo. Tako mu je kar na lepem, brez ugovora podpise izročil. A vipavskim tržanom nij pota do Nj. Vel. cesarja zaprl, kajti oni se še z večjim navdušenjem z nova podpisujejo.

Želeti bi bilo pa, da bi bili gospodje rodoljubi vipavskega trga pri enakih prilikah bolj previdni, in treba bi bilo ko bi se djan-sko in osebno udeležili agitacije, kadar gre za tako važno narodno reč. Mati Slovenija potrebuje delavnih sinov, za to bi nikomur, tudi ipavskim prvakom ne pala krona z glave, ko bi ljudstvo 'kaj več podučevali, in malo menj „aristokratični“ bili, kakor so. Dal bog, da bi se ta moj opomin po potrebnosti razumel in da bi koristen bil.

Iz Koroškega 2. marca [Izv. dop.] Med mnogimi, v naši pokrajini izhajajočimi listi, nahajaš, dragi bralec, tudi majhno časopišče, ki ga obelodanjuje nam nasprotna beljaška klika in se zove „Süddeutsche Post“. Baš v tem listku so začeli hrabri možje, katerim je strast nepoznana (!) sikati na Slovence, ki so podpisali prošnjo do cesarja. Zanimiva je v tem listku izražena misel teh veljakov, da namreč vsa ta proti pseudoliberalizmu učinena vzbuditev gorotanskih Slovencev izvira po starem „Slovenenapostel, der sich jährlich mindestens einigemal gründlich blamieren muss und der diesmal ein vollständiges Fiasco erleiden wird.“ Prečudni se nam zdavde, ako kaj takega trdite. Prvič je stvar neresnična in drugič bi vendar morali vedeti, da v takih vprašanjih nij ravno treba enega moža, ker stvar, jasna kakor prečisto nebo, sama dovolj govori in nam kaže, kaj nam hote nakloniti dragi naši prijatelji. (!) Ne ravno zaradi tega, da nam bi bil ta ali oni rekel, da je prošnja potrebna, temuž iz golega prepričanja smo tudi mi s podpisi prihiteli slovenski peticiji proti direktnim volitvam. O blamaži pa tu celo nij govora. Udeležba pri podpisovanju v skoraj vsih občinah, kjer Slovenci prebivajo, je bila ogromna. Pokazalo je zopet naše ljudstvo, da še nij zapalo, kakor bi marsikateri prilizovalček rad videl, pokazale so mnogobrojne občine po celem svojem zastopu, ali pa po najveljavnejših možeh, da se krepko čutijo slovenske, da se duševno strinjajo z drugimi slovenskimi občinami po nam sosednih pokrajinah. Tn, draga nam „Südd. P.“ si se ti blamirala in ne mi ali pa celo veljavni mož kateremu hočeš vse natvezati.

Namesto da hujskate, nas rajše ako vam je toliko mar za pravico in svobodo, podpirajte, da zadobimo po pravilno uvedeni razdelitvi volilnih okrajev — in to ne morda po direktni, slabovredjeni volitvi — potrebno, nam popolnem pripadajoče število narodnih poslancev, ker tudi mi vse državljanske dolžnosti natančno spolnujemo in si želimo, kot dobri Avstrijci, naših svetih naravnih pravic.

Omenili bi sicer ne bili večini avstrijskih prebivalcev popolnem nepoznanega listka, ko bi se enako rezgetanje ne šlišalo tudi po drugih, na Koroškem izhajajočih časopisih, ki polno srda do družega v deželi bivajočega naroda Slovencev, včasih sami ne vedo, kaj da bi vse povedali.

Tako je n. p. več kot smešno, ako naše veljavne možake, katerim nič slabega očitati

ne morejo, zaradi njihovih imen smešne storiti hote. Vzemite mivalo, pojdite k nemški (?) Dravi, Jezernici, Krki, Motnici, ali Glinici, operite se in povejte, zakaj niste poprej sami o sebi govorili. V resnici strogo germanškega izvira so imena vaših matadorov brez in z gumbami n. p. Tschabuschnigg, Jessernigg, Matschnigg, Tschugg, Jergitsch itd. Človek pravi naj ne gleda na imena temuž na djanja.

Iz Budim-Pešte 2. febr. [Izv. dop.] Sennyey je v „Pester-“ in „Ung. Lojdu“ dementoval, da je pri svojem zadnjem bivanju na Dunaji konferiral s Hohenwartom, Martinicem in Falkenhainom. To je bil prisiljen storiti, kajti vest o tej (domnelej ali istinitelj) konferenciji je naše javno mnenje zelo razburila. Pomenljiva je ta prikazen, da se naš političen svet Sennyeya boji, poleg tega pa, da je ob enem prepričan, da more samo Sennyey normalno stanje na Ogerskem in v obče v habsburškeji monarhiji utrditi. Deak in levičnjaki boje se ga na isti način, in skoro bi rekel tudi iz istih razlogov. Deak boji se ga za voljo tega, ker v njem vidi tistega moža, ki bo preje ali sleje njega izpodriuil in potem na njegovo mesto stopil; — levičnjaki boje se ga pa za voljo tega, ker v njem vidijo tistega moža, ki bode po razpadu Deakove stranke mesto njih vlado prevzel, za kar se že toliko in tako dolgo trudijo. Lonnyay dela s svojim rovanjem pod Deakovo stranko ne sebi, kakor misli, temuž Sennyeyu v prilog, kateremu, kakor da bi bil od njega nalašč za to najet ovire iz pota v stran spravlja. Sennyey je skozi in skozi konservativce, in sicer one vrste starih konservativcev, kakoršni so pred letom 1848 na Ogerskem vladali. Kot takšen je velik privrženik dinastije in aristokratske vladavine. Državni polovici hoče rajše trdnjše nego rahleje zvezani imeti. On tedaj nij niti za denašnji duvalizem, niti za nameravani prihodnji federalizem, nego za ono politično položje, katero je vladalo do leta 1848. In v tej točki spremeni se njegov konservativizem že v reakcijo. Ne držimo rok pred očmi ter poglejmo, kako broj konservativcev dan na dan bolje raste. Kolikor je pri nas razbeganih polit. elementov, vsi beže v tabor konservativcev. Med konservativizmom in reakcijo je pa meja samo debljina enega lasa.

Kar je naše konservativce v nekoliko kalmiralo, je proglašenje republike na Španjskem. Ali je čas za Sennyeyevo akcijo že prišel ali ne, to ne smeta dosta, faktum je, da se naglo bliža. Kdo bo reakcije kriv? Deakovci pri nas, ustavoverci pri vas! Ker so se obotavljali nagodbenim načinom (im vergleichs-verfahren) kolikor toliko svobode rešiti, žuga jima obema sedaj popolen bankrot.

Zagrebski nadškof Mihalevič je že dalje časa pri nas. Njegova nazočnost je v zvezi z dogovarjanji med našo in hrvatsko regnikolarno deputacijo. Ne da se tajiti, da je Mihalevič hrv. narodnej stranki v veliko korist, čemur se ta stranka od njegove strani tačas, ko je zagrebsko nadškofovsko stolico zasedel, gotovo nij nadejala. Njemu naši državniki še zmirom več zaupajo in verjamejo nego Strossmajerju in Mrazoviču, ali pa Rauchu in Vakanoviču. Če bode revizija nagodbe leta 1868 srečno izvedena, bo to naj več zasluga Mihalevičeva. S tem svojim

pomirljivim posredovanjem ne koristi Mihalevič samo hrvatske narodnej stranki, ampak tudi sebi, kajti s tem olajšava si svoje stanje v Zagrebu, ki je bilo dosedaj zelo labilno.

V našem drž. zboru pretresaval se je zadnje dni proračun za trošek ministerstva za bogočastje in nauk. Cela potreba za ta oddel naše vlade ne iznaša niti en milijon goldinarjev. Toliko blizu, kolikor trošek za žrebčarije. Nij se tedaj čuditi, da izobraženje našega naroda gre rakov pot, ter da na kmetih občinski pastir več velja nego učitelj. — Helfy je interpeloval ministerskega predsednika, da-li Španjska republika od naše države pripoznana? in če nij: da-li hoče on na to delati, da se bo pripoznala? Minister-predsednik še nij odgovoril.

Višovni zapovednik naših honvedov je po odstopu nadvojvode Josipa neki baron Piret, ki je bil poprej c. kr. general skupne vojske. V njega ima naše javno mnenje kaj malo zaupanja. Naši honvedi so bolj proti Avstriji nego proti zunanjemu sovražniku na straži in sedaj jih komandira avstrijsk general. Strašno! Gonja na njega se je v naših časopisih že začela.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Igra „Obljuba madoni“ od g. Mohorčiča, najbrž po kaki noveli sestavljena, ne zasluži pohvale, ker nema niti ideje, niti nijso značaji motivirani in dosledno razpeljani, ter je celo dejanje — da se rahlo izrazimo — prav malo resnici podobno. — Izvrstno pak je zopet izpala in z občno pohvalo bila sprejeta opereta „Izbujeni lev.“

— (Banka „Slovenija“) je dobila od magjarske vlade koncesijo za Translajtano. Ustanovila bode torej glavne zastope v Pešti, v Novem Sadu, Zagrebu itd. Med Slovaki bo glavni zastopnik J. Bobula, glavni urednik slovaškega časnika „Slovenske Noviny“.

— (Umrlo) je v Ljubljani meseca februarja 1873 54 osob, 31 moškega in 23 ženskega spola.

— (Iz Gorenjskega) se nam piše 3. marca: Po noči 2. t. m. so prišli fantje iz Dobrave in Polšice v Podnartu skupaj. Ker so imeli že dalje časa sovraštvo med soboj, so se stopli in začeli eden drugega z nožmi klati, da so dva Dobravec na smrt zabôli, vendar pa so še bila s sv. zakramenti previdena, ali pri življenji bosta težko ostala. Tudi na drugej strani je več močno ranjenih. Naleteli so pač sami taki skupaj, čijih veselje je boj in klanje. Kako veselo bi bilo, ko bi prišel kedaj čas, da ne bi trebalo več, takih reči poročati! Žandarmi pač hodijo po Gorenjskem konfisciranih časnikov iskati, tačas kadar bi bilo treba take poboje zabraniti, jih pa nikjer nij.

Razne vesti.

* (Tolovaji v Slavoniji.) Pred nekimi dnevi so v hišo nekega bogatega kmeta v Boboti štirje roparji udrli, ker so menili, da najdejo denarja pri njem. Da bi pse na dvorišči utolažili, so špeha in mesa metali pred nje, ali psi nijso utihnili, nego so lajali tako dolgo, dokler je prišlo več mladih ljudi v hiši bivajočih, in so roparje srčno prijeli. Dva izmed poslednjih sta po kratkem boji izbežala, tretji je obstreljen obležal in četrti, čeravno je že pri enaki priliki eno roko bil

izgubil, se je branil tako besno, da so fantje tudi njega obstrelili. Vrgli so se nanj in so skušali srditeža zvezati; vendar še zelo sedaj niso mu bili kos, kajti je tako divje grizel krog sebe, da jih je več ranil in celo vrvi z zobmi pregrizel. Končala se je strašanska borba s tem, da so mladi ljudje tolovaja, kojega nobenim načinom niso ukrotiti mogli, ubili. — Izmed dveh ubežnih se je eden drugi dan pri vukovarskem komitatu sam oglasil.

Narodno-gospodarske stvari.

Na najmenitnejše društvo ne pozabite!

Znani vrli narodnjak g. Dominik Čolnik, posestnik v Drvanji v Slovenskih Gor. nam pod tem naslovom piše:

Komaj je zadnja leta kako slovensko društvo v življenje stopilo, že se je drugo rodilo, tretje se je spočelo, četrto se je osnovalo. Tako smo dobili na Slovenskem precejšno število živih in neživih društev za razne namene in potrebe. Imamo razen mnogo političnih društev, razen čitalnic, še „Narodno tiskarno“, „Glasbeno matico“, „Slovensko matico“, društvo sv. Mohora, učiteljska društva, „Sokole“, dramatično društvo, tiskovno društvo, in eno za podpiranje delavcev, banko „Slovenijo“ in kako se vse imenujejo. Predragi slovenski domorodci! dobro ste delali, narod bo vas hvalil, da je v kratkih letih vse tako lepo napredovalo, da si je bilo na vse strani ovir zadosti, da si sovražniki našega naroda nam zapahujejo vrata v boljše bodočnost. Delajmo, ker čas našega boriteljnega življenja je kratek, da ne bodo naši potomci izgubljeni v megli germanski, ako ne bomo zvesto delali, ne pridemo iz puščave na pristo, gder se nij več bati za blagostno narodno bodočnost.

A pri tem delovanju smo na eno društvo pozabili, katero bi v celi narod živo segalo. Sicer obstoji že kranjsko kmetijsko društvo, gorisko, štajersko — ali za vse Slovence vkup nemamo kmetijskega društva, namreč slovenskega, narodnega društva, pri katerem bi se moglo vrtnarstvo, čelstarstvo, gozdarstvo, vinorejstvo itd. zedinjeno biti.

Dokler so stari Rimljani kmetijstvo v časti imeli, ter se iz ljubezni, marljivo in rado z njim pečali; dokler so se najveljavniši državni možje pluga ali drevesa ne sramovali; dokler je veljal Ciceronov izrek, da med vsemi opravili je kmetijstvo najbolj koristno, pridobitno, in za svobodnega moža častno, — tako dolgo so Rimljani bogati in narodno mogočni bili. Ko so kmetijstvo zanemarili, potem je bogata država padala, društvene vezi so se zrabljale, ljubav do domovine je izginila, mogočna država je prišla v tuje vlasti.

Torej, blagi domorodci! to si k sreči vzemši, osnovajte nam kmetijsko društvo za vse Slovence, in vsi bi naj v tem zedinjeno delali. Delajmo, da pridemo do blagostanja, da se narod okrepeča. Naša vlada se na vso drugo obrtnijo bolj ozira, kakor na kmetijstvo, — pomagaj torej si najprej sam in pomaga ti Bog!

Bogu bodi potoženo, da je toliko zaslepljenih ljudi, kateri brezčutno med vesoljnimi premembami okolo tavajo, in bladnokrvno spomenjajo, češ, da bode naše življenje kmalu ugasnilo, da bomo tudi mi Slovenci našo lepo slovensko domovino zapustili. A ne premislijo, kaj nas čaka? Račun pred božjim stolom, in strašna odgovornost, ako nismo svoje dolžnosti storili! Dolžnost pa med drugimi dolžnostimi storimo, če na vse strani za blagor in materialni napredek slovenskega naroda skrbimo. Zato nasvetujem, da se kmetijsko društvo za vse slovenske kmetovalce ustanovi. Pogledite na društvo sv. Mohora; gde bi imeli toliko udov, ako bi kmetijsko ljudstvo ne pristopalo. Praktično in primerno društvo mika kmeta, a menj ga mika „Glasbena matica“, „dramatično društvo.“

Pred nekaterimi leti smo tukaj že podpisavali pole za pristop k tacemu vsesloven-

skemu kmetijskemu društvu. Kam se je vse skrilo, kam so črteži prišli, to bog zna. Da zdaj nihče več ne misli na to za nas posestnike najpotrebnejše društvo našega naroda, nij dobro. To društvo je lahko ustanoviti, ker vsak najmanjši posestnik bode rad pristopil, in tudi noben veljavni „gospod“ se ne bode obotavljal, častno ime uda kmetijskega društva sprejeti, ker bi bil vsakemu menj ali bolj omikanemu Slovincu odprt pot v društvo, kjer se lahko koristno za narod dela.

Začnite, tu je žila za narod. Nij mogoče drugače tako lehklo slovenskega kmetijskega ljudstva zediniti, kakor v tem društvu. In kje še imate več narodnjakov, kakor med prostimi Slovenci, med kmeti.

Pomagali bomo vsi. Samo na noge!

Za nagrobni spominek

slovenskega pisatelja J. Mandelca.

Iz Karlovca izvedamo, da naš pokojni J. Mandelc na grobu niti spominka nema. Da bi bilo sramotno za nas, ako se ne bi niti znalo, kje počiva eden zaslužnejših naših pisateljev, o tem smo opozorjeni od Hrvatov iz Karlovca, od koder smo dobili poziv nabirati za Mandelčev spominek. Prvi prinesek sta darovala dva čestita karlovška gradjana in sicer:

Gosp. J. L. Modrušan . 10 gld.

„ Fr. Vranič . . . 5 „

Daljšje prineske prejmlje

Administracija „Slov. Naroda“.

Opomenica.

Eksekutivne dražbe 8. marca: Praprotnikovo pos., 277 gl., v Ljubljani. — Mersavo, 870 gl., v Ribnici. — Debelakovo, v Vel. Laščah. — Schreinerjevi, 11110 gl. in 3220 gl., v Ormuži.

Umrlj v Ljubljani

od 28. febr. do 3. marca.

Visoko čestiti g. Mat. Vidic, kurat-beneficijar v počitku, 70 l., na zmečkanju možganov. — Urša Jane, prebivalca, 60 l., na pljučni vodenici. — Frančiška Židan, prebivalca, 64 l., na marasmu. — Ana Tratnik, prebivalca, 52 l., na sušici. — Jan. Golob, preb., 72 l., na oslabiljenji. — And. Bokavšek, čevljar, 55 l., na sušici. — Neža Kozamernik, dekla, 24 l., na jetiki. — Jera Zaletil, prebivalca, 60 l., na oslabiljenji.

Dunajska borsa 4. marca.

Akcije narodne banke	985	—	„
Napol.	8	68	„
C. k. cekini	—	—	„
Srebro	107	60	„

„Drenikov vrh“ se daje v najem.

Posestvo, tik Ljubljane, na Rožniku ležeči „Drenikov vrh“ se daje s kavarno, gostilno, vrtom in poljem na več let v najem. Pohištva so v prav dobrem stanu.

Vse za omenjeni obrti potrebno, orodje za kavarno, gostilno in za poljedelstvo je pripravljeno in se prepušča se živino vred, v najem ali pa v zakup.

Na dalje obravnava

(4—1) **Franjo Drenik,**
v Ljubljani št. 73, dunajska cesta.

Izgubi

vsak svoj denar, kdor v tukajšnjih dunajskih prodajalnicah igrače ure kupuje, katere valed svojih lažnjivih oznanil, kot: Prvi dunajski urarski-bazar, Praterstrasse št. 16, lažljiva fabrika ur, Opernring št. 7 i. t. d. krivo in zavrženo blago jako slabe vrednosti za pravo angleško prodajajo. Torej se čutim primoran, na to premedeno sleparstvo čestito p. n. občinstvo opozoriti, da se blagovoli naravnost obračati na slovečo

tovarnica ur, (lastno izdelstvo) od Josef Hawelka

na DUNAJI, Leopoldstadt, Taborstrasse
Nr. 10, „zum Pfau“,

katera svoje dobro regulirane
od c. kr. urada za punciiranje poskušene ure po
slededih neverjetnih

pa vendar resničnih cenah prodaja.

Samo 1 gld. 50 kr. ali 2 gld. prav pariška ura iz bronca z enoletnim poročtvom. — 8 gld. 50 kr. prav angleška cilindrična ura s prav talmi-zlatno verižico in petletnim izkazom poročstva.

Samo 9 gld. prav angleška cilindrična ura s kristalnim steklom, sekundnikom, s fino verižico iz pravega talmi-zlata z medaljonom in garantilnim pismom vred.

Samo 12 gld. srebrna cilindrična ura s pravozlatim skakalcem, močnim kristalnim steklom, z verižico, medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim pismom vred.

Samo 15 ali 20 gld. prav angleška, srebrna siderna ura, s savoneto, dvojnimi plaščem, najfinišje gravirana, z verižico iz pravega talmi-zlata in garantilnim pismom vred.

Samo 18 gld. prav angleški srebrni in v ognji pozlačen kronometer, ne ponarejen, z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, z usnjatim vtikom in garantilnim pismom. 14 gld. ravno ista znamenito finiša s orientalnimi kazipotem.

Samo 14 ali 17 gld. prav anglešk Prince of Wales remontoar v najmočnejšem obsegu, z kristalnim steklom, s kolesjem iz nikeljna iz pravega talmi-zlata; te ure imajo mimo drugih to prednost, da se brez ključa navijajo; k tem uram dobí vsaki verižico iz talmi-zlata z medaljonom in garantilnim pismom vred zastoj.

Samo 12 gld. prav angleška ura iz dobrega talmi-zlata, cilindrične nove fasona, z dvojnimi kristalnim steklom, kde se tudi zaprt kolesje vidi, z verižico iz talmi-zlata, z medaljonom in garantilnim pismom vred.

Samo 13 gld. ura v talmi-zlatu, z dvojnimi plaščem, savoneto, skakalcem, kristalnim steklom in kolesjem iz nikla, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom, usnjatim vtikom in garantilnim pismom vred. 14 ali 15 gold. posebnost najfinišjih prav angleških cilindričnih ur s plošnatim kristalnim steklom, sekundnikom, po želji, s belim ali barvanim kazalom. Zaradi gotove konstrukcije se garantira, da ura v enem mesecu ne sme za 2 minuti naprej iti niti zaostati, s fino verižico in medaljonom vred.

Samo 14 ali 17 gld. prav fina ura za gospe, prav srebrna in prav pozlačena z verižico krog vrata iz pravega talmi-zlata in garantilnim pismom vred.

Samo 18 gld. prav angleški, najfinišje v ognji pozlačen kronometer s dvojnimi plaščem najfinišje emailiran, z fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 gld. najfinišja srebrna prav angleška siderna ura, s 15 rubini, z najfinišjo verižico iz talmi-zlata, medaljonom, z usnjatim vtikom in garantilnim pismom vred.

Samo 20 gld. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, z verižico iz talmi-zlata in medaljonom vred. 23, 25, 27 gld. zlata ura za gospe z verižico, meda-

ljonom in garantilnim pismom. Potem 45 do 65 gld. z brilantnimi kamenčki.

Samo 6 gold. krasna pariška ura iz bronca, z bilom pod steklom, kinč za vsako sobo. 1 gld. 60 l. 80 ali 2 gld. najfinišje ure iz Černolesa, porcelana, emailirane, ščitne in za na steno, za kojih tek je 3 cele leta poročstvo. Vse moje ure so prve bise in se ne smejo s ponarejenimi zamenjati.

Verižice iz talmi-zlata kratke 1 gl., 1.20, 1.50, 1.80, 2, 2.30, 2.60, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 116, 118, 120, 122, 124, 126, 128, 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 146, 148, 150, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 190, 192, 194, 196, 198, 200, 202, 204, 206, 208, 210, 212, 214, 216, 218, 220, 222, 224, 226, 228, 230, 232, 234, 236, 238, 240, 242, 244, 246, 248, 250, 252, 254, 256, 258, 260, 262, 264, 266, 268, 270, 272, 274, 276, 278, 280, 282, 284, 286, 288, 290, 292, 294, 296, 298, 300, 302, 304, 306, 308, 310, 312, 314, 316, 318, 320, 322, 324, 326, 328, 330, 332, 334, 336, 338, 340, 342, 344, 346, 348, 350, 352, 354, 356, 358, 360, 362, 364, 366, 368, 370, 372, 374, 376, 378, 380, 382, 384, 386, 388, 390, 392, 394, 396, 398, 400, 402, 404, 406, 408, 410, 412, 414, 416, 418, 420, 422, 424, 426, 428, 430, 432, 434, 436, 438, 440, 442, 444, 446, 448, 450, 452, 454, 456, 458, 460, 462, 464, 466, 468, 470, 472, 474, 476, 478, 480, 482, 484, 486, 488, 490, 492, 494, 496, 498, 500, 502, 504, 506, 508, 510, 512, 514, 516, 518, 520, 522, 524, 526, 528, 530, 532, 534, 536, 538, 540, 542, 544, 546, 548, 550, 552, 554, 556, 558, 560, 562, 564, 566, 568, 570, 572, 574, 576, 578, 580, 582, 584, 586, 588, 590, 592, 594, 596, 598, 600, 602, 604, 606, 608, 610, 612, 614, 616, 618, 620, 622, 624, 626, 628, 630, 632, 634, 636, 638, 640, 642, 644, 646, 648, 650, 652, 654, 656, 658, 660, 662, 664, 666, 668, 670, 672, 674, 676, 678, 680, 682, 684, 686, 688, 690, 692, 694, 696, 698, 700, 702, 704, 706, 708, 710, 712, 714, 716, 718, 720, 722, 724, 726, 728, 730, 732, 734, 736, 738, 740, 742, 744, 746, 748, 750, 752, 754, 756, 758, 760, 762, 764, 766, 768, 770, 772, 774, 776, 778, 780, 782, 784, 786, 788, 790, 792, 794, 796, 798, 800, 802, 804, 806, 808, 810, 812, 814, 816, 818, 820, 822, 824, 826, 828, 830, 832, 834, 836, 838, 840, 842, 844, 846, 848, 850, 852, 854, 856, 858, 860, 862, 864, 866, 868, 870, 872, 874, 876, 878, 880, 882, 884, 886, 888, 890, 892, 894, 896, 898, 900, 902, 904, 906, 908, 910, 912, 914, 916, 918, 920, 922, 924, 926, 928, 930, 932, 934, 936, 938, 940, 942, 944, 946, 948, 950, 952, 954, 956, 958, 960, 962, 964, 966, 968, 970, 972, 974, 976, 978, 980, 982, 984, 986, 988, 990, 992, 994, 996, 998, 1000, 1002, 1004, 1006, 1008, 1010, 1012, 1014, 1016, 1018, 1020, 1022, 1024, 1026, 1028, 1030, 1032, 1034, 1036, 1038, 1040, 1042, 1044, 1046, 1048, 1050, 1052, 1054, 1056, 1058, 1060, 1062, 1064, 1066, 1068, 1070, 1072, 1074, 1076, 1078, 1080, 1082, 1084, 1086, 1088, 1090, 1092, 1094, 1096, 1098, 1100, 1102, 1104, 1106, 1108, 1110, 1112, 1114, 1116, 1118, 1120, 1122, 1124, 1126, 1128, 1130, 1132, 1134, 1136, 1138, 1140, 1142, 1144, 1146, 1148, 1150, 1152, 1154, 1156, 1158, 1160, 1162, 1164, 1166, 1168, 1170, 1172, 1174, 1176, 1178, 1180, 1182, 1184, 1186, 1188, 1190, 1192, 1194, 1196, 1198, 1200, 1202, 1204, 1206, 1208, 1210, 1212, 1214, 1216, 1218, 1220, 1222, 1224, 1226, 1228, 1230, 1232, 1234, 1236, 1238, 1240, 1242, 1244, 1246, 1248, 1250, 1252, 1254, 1256, 1258, 1260, 1262, 1264, 1266, 1268, 1270, 1272, 1274, 1276, 1278, 1280, 1282, 1284, 1286, 1288, 1290, 1292, 1294, 1296, 1298, 1300, 1302, 1304, 1306, 1308, 1310, 1312, 1314, 1316, 1318, 1320, 1322, 1324, 1326, 1328, 1330, 1332, 1334, 1336, 1338, 1340, 1342, 1344, 1346, 1348, 1350, 1352, 1354, 1356, 1358, 1360, 1362, 1364, 1366, 1368, 1370, 1372, 1374, 1376, 1378, 1380, 1382, 1384, 1386, 1388, 1390, 1392, 1394, 1396, 1398, 1400, 1402, 1404, 1406, 1408, 1410, 1412, 1414, 1416, 1418, 1420, 1422, 1424, 1426, 1428, 1430, 1432, 1434, 1436, 1438, 1440, 1442, 1444, 1446, 1448, 1450, 1452, 1454, 1456, 1458, 1460, 1462, 1464, 1466, 1468, 1470, 1472, 1474, 1476, 1478, 1480, 1482, 1484, 1486, 1488, 1490, 1492, 1494, 1496, 1498, 1500, 1502, 1504, 1506, 1508, 1510, 1512, 1514, 1516, 1518, 1520, 1522, 1524, 1526, 1528, 1530, 1532, 1534, 1536, 1538, 1540, 1542, 1544, 1546, 1548, 1550, 1552, 1554, 1556, 1558, 1560, 1562, 1564, 1566, 1568, 1570, 1572, 1574, 1576, 1578, 1580, 1582, 1584, 1586, 1588, 1590, 1592, 1594, 1596, 1598, 1600, 1602, 1604, 1606, 1608, 1610, 1612, 1614, 1616, 1618, 1620, 1622, 1624, 1626, 1628, 1630, 1632, 1634, 1636, 1638, 1640, 1642, 1644, 1646, 1648, 1650, 1652, 1654, 1656, 1658, 1660, 1662, 1664, 1666, 1668, 1670, 1672, 1674, 1676, 1678, 1680, 1682, 1684, 1686, 1688, 1690, 1692, 1694, 1696, 1698, 1700, 1702, 1704, 1706, 1708, 1710, 1712, 1714, 1716, 1718, 1720, 1722, 1724, 1726, 1728, 1730, 1732, 1734, 1736, 1738, 1740, 1742, 1744, 1746, 1748, 1750, 1752, 1754, 1756, 1758, 1760, 1762, 1764, 1766, 1768, 1770, 1772, 1774, 1776, 1778, 1780, 1782, 1784, 1786, 1788, 1790, 1792, 1794, 1796, 1798, 1800, 1802, 1804, 1806, 1808, 1810, 1812, 1814, 1816, 1818, 1820, 1822, 1824, 1826, 1828, 1830, 1832, 1834, 1836, 1838, 1840, 1842, 1844, 1846, 1848, 1850, 1852, 1854, 1856, 1858, 1860, 1862, 1864, 1866, 1868, 1870, 1872, 1874, 1876, 1878, 1880, 1882, 1884, 1886, 1888, 1890, 1892, 1894, 1896, 1898, 1900, 1902, 1904, 1906, 1908, 1910, 1912, 1914, 1916, 1918, 1920, 1922, 1924, 1926, 1928, 1930, 1932, 1934, 1936, 1938, 1940, 1942, 1944, 1946, 1948, 1950, 1952, 1954, 1956, 1958, 1960, 1962, 1964, 1966, 1968, 1970, 1972, 1974, 1976, 1978, 1980, 1982, 1984, 1986, 1988, 1990, 1992, 1994, 1996, 1998, 2000, 2002, 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2014, 2016, 2018, 2020, 2022, 2024, 2026, 2028, 2030, 2032, 2034, 2036, 2038, 2040, 2042, 2044, 2046, 2048, 2050, 2052, 2054, 2056, 2058, 2060, 2062, 2064, 2066, 2068, 2070, 2072, 2074, 2076, 2078, 2080, 2082, 2084, 2086, 2088, 2090, 2092, 2094, 2096, 2098, 2100, 2102, 2104, 2106, 2108, 2110, 2112, 2114, 2116, 2118, 2120, 2122, 2124, 2126, 2128, 2130, 2132, 2134, 2136, 2138, 2140, 2142, 2144, 2146, 2148, 2150, 2152, 2154, 2156, 2158, 2160, 2162, 2164, 2166, 2168, 2170, 2172, 2174, 2176, 2178, 2180, 2182, 2184, 2186, 2188, 2190, 2192, 2194, 2196, 2198, 2200, 2202, 2204, 2206, 2208, 2210, 2212, 2214, 2216, 2218, 2220, 2222, 2224, 2226, 2228, 2230, 2232, 2234, 2236, 2238, 2240, 2242, 2244, 2246, 2248, 2250, 2252, 2254, 2256, 2258, 2260, 2262, 2264, 2266, 2268, 2270, 2272, 2274, 2276, 2278, 2280, 2282, 2284, 2286, 2288, 2290, 2292, 2294, 2296, 2298, 2300, 2302, 2304, 2306, 2308, 2310, 2312, 2314, 2316, 2318, 2320, 2322, 2324, 2326, 2328, 2330, 2332, 2334, 2336, 2338, 2340, 2342, 2344, 2346, 2348, 2350, 2352, 2354, 2356, 2358, 2360, 2362, 2364, 2366, 2368, 2370, 2372, 2374, 2376, 2378, 2380, 2382, 2384, 2386, 2388, 2390, 2392, 2394, 2396, 2398, 2400, 2402, 2404, 2406, 2408, 2410, 2412, 2414, 2416, 2418, 2420, 2422, 2424